

Hvad vil du ha´? af Joan Ørting

Hvad vil du ha´? - en guide til lyst, lykke og liderlighed.

Joan Ørting

Hvad vil du ha´?

Ekstra Bladets Forlag - 197 sider -

Joan Ørtings nye bog er lige ud af landevejen, rene ord for pengene, teksten er i orden, melodien tålelig og indpakningen ok.

Der er rigtig mange gode oplæg i den, der er mange velmente ting, man kan gøre som overskudsmenneske, fine idéer og stof til eftertanke.

En oplagt venindegave, hedder det, til singlepigen, til kvinden i et forhold og til den nysgerrige mand. Så er alle dækket vist dækket ind.

Bogen går da også hen og bliver en anelse for generel til at være rigtig meget mere vedkommende end sjov og underholdende - omend visse steder ganske inspirerende. Om bogens gode tanker kan bruges og hvor meget af den enkelte uden et vist stykke, sideløbende personligt arbejde, det må jo så tiden vise for læseren.

Hvis man da ikke lige har tænkt sig at bruge den som brugshåndbog - altså gå alle kapitlerne igennem minutiøst og afprøve det hele - og gå til coach, behandler eller andet ved siden af, så

er det til gengæld oplagt sikkert, at der kan ske en forvandling med ens liv. For så er der noget, der går rent ind -gennem learning by doing -, mens sindet automatisk vil frasortere det, der ikke passer til ens psyke.

Bogen, en opsummering af nogle af Joans mange klummer, henvender sig til folk, der i alle sammenhænge leder efter den eneste ene, det rigtige i kærligheden, den vilde elskov, det gode blowjob, og hvorledes man behandler hinanden med kærlighed og respekt, så man kan få det optimale ud af det, man nu har gang i.

Der er mange gode råd, direkte anvisninger til, hvad man kan gøre for at øge chancerne for at få kærligheds- og sexlivet til at blomstre.

En nøgen eftermiddag, sæt jer ned og tal 30 minutter og LYT til hinanden, sex en uge i træk hver dag, find noget at rose ved din partner, der ikke lige falder i øjnene, og sådan er der også en række gode råd til singleveninden. Er du single, sæt dig det mål, når du kommer til fester, at du skal tale med fire personer af det modsatte køn, du ikke kender. Der er bud på, hvordan man får kvinden op at svæve i en

orgasme, og der er anvisninger på, hvorledes man lytter til sig selv for at få sat mere fokus på egne ønsker og behov i tilværelsen, være taknmmelig for det, der er sket i livet, huske at fejre de små sejre, lad os holde en stor fest for det lige nu. Stop brokkeriet og nyd det, der er, selv om det er uperfekt. Mange af de samme ting hørte vi i firserne og halvfemserne, det har åbenbart har egentlig ikke ændret sig særlig meget, så derfor er mange af tingene bestemt berettiget i Joans nye bog - som en reminder på, at vi har det bedste af livet til gode.

Flot nok Joan.

Bogens dybder efterlader indtrykket, at missionen er at få livet til at blomstre for den enkelte, at den enkelte skal finde sin egen lykke, og at vi selv er ansvarlige for at få det ud af livet, vi alle fortjener.

Fint.

Dog er det vigtigt, at Joan i sine

næste udgivelser forsøger at kradse mere ned i materien, så der bliver et heltstøbt materiale ud af det hele. Bogen her, hvor velment, lækker OG inspirerende i visse kredse den kan virke, præges af lidt for tilfældige og unuancerede skud og bud, og det kan muligvis være, fordi der er saket fra forskellige klummer, og meget af materialet er skrevet på forskellige tidspunkter i Joans liv.

Joan bringer som så ofte før sig selv og sit forhold til sin gemal Carsten i spil, når hun opfordrer til at man som kvinde fokuserer på andet end det,

manden ikke gør forkert og på det forkerte tidspunkt. Med det resultat, at han aldrig føler sig godt nok. Joan mener, det er fordi kvinder har det med at kontrollere, for kvindens måde er den rigtige. Kvinder kan ikke acceptere at få en modsætning i deres liv. Her gør Joan det psykologisk helt rigtige og opfordrer til, at man som kvinde fokuserer på mandens positive handlinger. Ikke et ord om hvad man ikke må, at man som kvinde ikke må kontrollere, være perrnitten og perfektionistisk. Men i stedet underforstået supplere egenskaberne med at se, hvad det er manden gør af gode ting. Igen godt psykologisk fokus, idet hun ikke

påpeger, at kvinden skal lægge mærke til, hvad hun gør for HENDE (og dermed påføre sig selv skyld), men blot, hvad han gør.

Rigtig meget i bogen er sagt før i diverse sammenhænge, det gør ikke nødvendigvis bogen kedelig, men få af tingene overrasker, og selv om det kan være nok så givtigt at blive bekræftet, så bliver ordene ikke sjældent stående tilbage som fraser, almindeligheder og småprædikener.

Joan Ørting er meget den kærlige teoretiker i sin nye bog om, hvorledes man sætter ord og også gerne handling på de ting, man ønsker sig i kærligheds- og sexlivet. For det er da så rigtigt, som hun f.eks. skriver, at skam skal stå i den kvinde, der hele tiden snakker og snakker, bedøver sin partner med for ham helt ligegyldige ting, mens hun med ryggen til laver praktiske ting i køkkenet.

Men - hvad nu hvis hendes behov rent faktisk ER at snakke, mens hun laver praktiske ting i køkkenet. At hendes identitet ER at gå og

småpludre. Hvad der for NOGLE mænd KAN forekomme ganske hyggeligt. At hun ydermere ikke rigtigt kan komme op at køre seksuelt, hvis hun ikke liiige får tømt sine tanker og sit hovede for hverdagens halløj -, og måske endda også tager det med ind i seng . . . .

Det kan manden til gengæld som oftest ikke have, så enten taler han lidt med hende og håber, det går over, eller også siger han hold kæft, og så er det exit i hvert fald soveværelse og muligvis endda høflig tavshed mellem parterne en uges tid. Problemet kan jo

være, at manden aldrig rigtig gider høre på hende, at hun aldrig rigtig føler sig forstået, og derfor, når hun er allermest åben og sårbar i sengen, at så er hendes behov for nærhed endnu en gang at forsøge verbalt at vinde hans opmærksomhed.

Problemet kan også være, at manden gennem årene har givet hende for megen plads til at overskride sine egne grænser i forholdet, og hvis han så beder hende tie stille, så er fanden løs i laksegade, for den tone har hun aldrig hørt før, og det er krænkende for æren, og hvad hun ellers hiver frem fra skuffen. . . . Og så står advokaterne klar med skilsmissepapirerne.

Problemet er noget mere komplekst og går en hel del spadestik dybere end bogen antyder, hvor kvinden nærmest bliver dikteret tavshed og mødt med Ørtings burde-krav. Her kunne man ønske sig, at Joan her og i andre passager i bogen var lidt mere opmærksom på de forskellige persontyper og psykologiske profiler og baggrunden for bestemte adfærdssymptomer. Ikke at vi behøver læse dem i en bog som den her, men det er i hvert fald tydeligt, at Joan ikke er alt for interesseret i denne differentering af psykologien. Hvis hun var det, ville de nok så velmente råd gennem en målrettethed mod bestemte profiler i menneskesindet

kunne gøre gavn og glæde hos langt flere.

Sådan er der mange eksempler i løbet af bogen, gør ditten, gør datten, det vil være godt at gøre sådan, så vil dette ske og ikke dette.

Opskriften på at finde den rette er f.eks. at finde fem egenskaber ved sig selv og gå efter en person, der har samme egenskaber. Elsempelvis: Kommunikerende, initiativrig, humoristisk, sensuel, rejseglad og

eventyrlysten. Tja. Kommunikation er jo mange ting, nogle bralrer løs, nogle kan kommunikere med meget få ord. Humor er ligeledes et mangesidet uhure, nogle er til den underfundige af slagsen, den intelligente, stille humor, andre er til plat eller sort humor. Nogle er rejseglade men helst på nordpolen, andre er mere til grisefester under varme himmelstrøg. De færreste vil vel kalde sig initiativløse, nogle initiativer kan drive enhver partner til vanvid, f.eks. at invitere svigermekanikken på besøg hver søndag kan vel siges at være et initiativ lige så godt som en biftur for to med efterfølgende cafe latte.

Igen: Pas på med de generelle vendinger Joan.

"Hun elsker at komme af med alle sine ting, mens han lytter og spørger ind til tingene. Men hun skal huske at spørge, hvad en turbolader er. For selvfølgelig skal hun også interessere sig for hans liv".

Naturligvis . . . som taget ud af en kærlighedens ABZ fra halvtresserne. Men hvad nu hvis hun egentlig ikke har lyst til at spørge, hvad en

turbolader er? Skal hun så presse sig selv til at blive interesseret i noget, der dybest set ikke ligger til hende at spørge om? Og det kan jo være, at hun spørger så kejtet, at manden straks laver himmelvendte øjne, og så ville det nok være bedre at have holdt kæft . . .

"Når du er single, behøver alting ikke handle om at finde en kæreste. Hvis du sidder for meget derhjemme alene og skriver på dating.dk, så kan du godt pludselig føle dig alene. Det er dumt at isolere sig eller stresse sig selv i jagten på kærligheden".

Sandt nok. Men temmelig ramt af den svada bliver nok den enlige mor med tre børn i forskellige aldre, der skal køres til alt muligt, hvor pengene i hjemmet er små, uden overskud til de store kulturelle oplevelser, og hvor nu engang der er behov for en mand i huset, ja så er den billigste model vel egentlig et net-abonnement på en dating-side til et par hundrede kroner. Det smager da af fugl, og der ER skam også held i sprøjten fra tid til anden. Vel efterhånden lige så meget som ved den traditionelle tilgang. Med al respekt for Ørtings synspunkt og rigtigheden i, at det er sundere at nyde alt det, der er kærlighedsfyldt i ens liv og udvide det. Som veninder,

venner, kreative projekter, surfing, bjergbestigning og koncerter. Så ER der altså alligevel nu llliiige den lille ting, at disse ting koster penge . . . .Mange penge . . . .En tusse række ikke langt uden for hjemmets fire vægge nu om dage.

"Du er alligevel ikke særlig tiltrækkende, når du står stift og leder efter en partner med øjnene. Det er meget mere lækkert, at du er festlig. Så stråler du og virker som en magnet på andre. Du kan med lethed drive fra gruppe til gruppe og fra arm til arm og opføre dig som nattens dronning".

Joan, der ER altså rigtig mange mænd, der er til de stille piger. Som føler sig trygge ved, at pigen ikke flirter til højre og venstre og opfører sig som et spektakel. Det du vil have pigerne til tiltrækker givetvis én type mænd. Men at den inderst inde stille og lidt frygtsomme pige lige pludselig skulle klæde sig som Madonnas arvtager, det vil da være synd for både hende og hendes soulmate, der så for begges vedkommende aldrig kommer til at ane, hvad de går glip af.

Og tænk hvis nu man er blufærdig

med sin krop og ikke lige er til fest, farver og netop den aften sat op til at bryde grænser og slå sig løs og danse sjovt med ham der 10 år yngre bumse-Mikkel, du beskriver i bogen. Så har man et problem, ikke sandt. Hvad med dem . . .

Og når du skriver, at du skal lytte til dine veninder, når de siger, at ham dersens ikke er noget for dig. Jamen er det så undtagelsen, når alle veninderne, familien inkluderet, godt kan lide ham, og det alligevel ikke går?? Og var der ikke nogle eksempler på, at alle odds var imod

det unge par, og alle sagde det går aldrig, og her sidder de så og holder sølvbryllup, mens halvdelen af gæsterne kommer med nye partnere, de har skrabet op i forgårs, fordi de ikke gad gå alene til fest . . . .

Der står i afsnittet om, at "dine veninder gør ham glad", at kvindens kæreste helt sikkert også nyder, når veninden er på besøg. (Sgu nu da ikke hvis de hele aftenen erobrer stuen og fjernsynet!!), at vi snakker mere afslappet med ham badminton-Søren (kommer an på om man ved, man skal stå skoleret over

for en jaloux kæreste, der mener, man var lidt for flink eller rapkæftet) man kan vise sine dybere sider (so and so), han kan også give hende kram og danse tæt med hende til fester, uden at det er farligt. (Det kunne det jo så blive, og det er jo her, angsten lurder i mange kvinders fantasi). Og det sætter da lidt kriller i maven på ham. (Ak og ve hvis en mand fortæller til sin kæreste, at hendes bedste veninde har givet hende kriller i maven).

Videre står der:

Det er helt ok, vi nyder samværet med kærestens bekendte. Der er ingen grund til at overfortolke det eller blive jaloux, når kæresten griner hysterisk af vores venindes vittigheder. Det er meget sjældent, at det fører til mere end det. Det er jo en uskreven lov".

OK - loven er skreven, derfor ingen grund til jalousi????!!! Undskyld sådan en sætning virker tæt på komisk i hverdagens Danmark, hvor en af folkesygdommene netop er jalousi, og gad nok vide, hvor mange der kan efterleve det uden for ganske snævre kredse.

Der er naturligvis ingen, der forlanger, at Joan Ørtings bog skal virke som andet end inspirationskilde. Den opfordrer da også en til at opsøge en psykolog, hvis man synes, man har for mange problemer. Og de mange råd og anekdoter virker da også ægte nok til at KUNNE gøre en forskel for seksuallivet og kærligheden. Men kun her og dér vil mange af Mrs. Fix-it-rådene virke på længere sigt i singlernes eller parrenes psyke eller sind, fordi der ikke i bogens anvisninger er indbygget den førnævnte viden om det enkelte menneskes psykologiske forsvar imod f.eks. at prøve nogle nye ting. Det bør man nok kunne forlange i en ellers flot

og velkomponeret bog efter alle de mange år med bøger om gør ditten, gør datten, så finder du den sande lykke.

Finn Byrgesen
oktober 2009